

Sygn. akt VIII U 2012/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSO Grzegorz Tyrka</i>
<i>Protokolant:</i>	<i>Zuzanna Gulcz</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 r.

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

w związku

z odwołaniem W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 lutego 2013 r. *Nr* (...)

p o s t a n a w i a:

1. umorzyć postępowanie w sprawie – art. 355 k.p.c.;
2. przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. do rozpoznania wniosków W. W. o przeliczenie renty z tytułu wypadku przy pracy poprzez uwzględnienie kwoty bazowej obowiązującej w 2011 roku – art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 2012/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał waloryzacji renty na dzień 1 marca 2013 roku i ustalił jej wysokość na poziomie 4 722,30 zł.

Ubezpieczona W. W. wniosła odwołanie od decyzji z dnia 8 lutego 2013 roku, domagając się jej zmiany poprzez przeliczenie renty wypadkowej z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przeliczenie renty, tj. 18 lipca 2011 roku.

Na uzasadnienie podano, że zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy wypadkowej w związku z art. 62 ust. 1a ustawy emerytalnej przy przeliczeniu renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się aktualną kwotę bazową, jeżeli po nabyciu prawa do renty, ubezpieczony podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 lipca 2011 roku ubezpieczona W. W. wniosła o przeliczenie renty.

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 lipca 2011 roku. Organ rentowy w decyzji obliczył, że podstawa wymiaru wyniosła 6 105,73 zł i stanowiła iloczyn wskaźnika wysokości wymiaru 362,73 % i kwoty bazowej 1 683,27 zł (kwota bazowa obowiązująca na dzień zgłoszenia wniosku o rentę, to jest na dzień 25 lipca 2001 roku).

Organ rentowy dokonał następujących wyliczeń renty:

$$24\% \times 1\,683,27 \text{ zł} = 403,98 \text{ zł}$$

$$(563 \text{ m-ce} \times 1,3\%) : 12 \times 6\,105,73 \text{ zł} = 3\,723,88 \text{ zł}$$

$$(75 \text{ m-cy} \times 0,7\%) : 12 \times 6\,105,73 \text{ zł} = 267,43 \text{ zł}$$

Razem 4 395,29 zł

Świadczenie po waloryzacji wynosi od dnia 1 lipca 2011 roku 6 035,92 zł.

Renta wypadkowa wynosi $75\% \times 6\,035,92 \text{ zł} = 4\,526,94 \text{ zł}$.

Dnia 21 listopada 2011 roku ubezpieczona wniosła o przeliczenie podstawy wymiaru.

Decyzją z dnia 27 lutego 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie przeliczył ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 lipca 2011 roku. Organ rentowy w decyzji obliczył, że podstawa wymiaru wyniosła 6 316,81 zł i stanowiła iloczyn wskaźnika wysokości wymiaru 375,27 % i kwoty bazowej 1 683,27 zł.

Organ rentowy dokonał następujących wyliczeń renty:

$$24\% \times 1\,683,27 \text{ zł} = 403,98 \text{ zł}$$

$$(563 \text{ m-ce} \times 1,3\%) : 12 \times 6\,316,81 \text{ zł} = 3\,852,62 \text{ zł}$$

$$(75 \text{ m-cy} \times 0,7\%) : 12 \times 6\,316,81 \text{ zł} = 276,68 \text{ zł}$$

Razem 4 533,28 zł.

Świadczenie po waloryzacji wynosi od dnia 1 listopada 2011 roku 6 225,40 zł.

Renta wypadkowa wynosi $75\% \times 6\,225,40 \text{ zł} = 4\,669,05 \text{ zł}$

Decyzją z dnia 8 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał waloryzacji renty na dzień 1 marca 2013 roku i ustalił jej wysokość na poziomie 4 722,30 zł.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy rozpoznał wniosek ubezpieczonej z dnia 18 lipca 2011 roku i dokonał przeliczenia renty od dnia 1 lipca 2011 roku, t.j. od nabycia uprawnień do renty. W dalszej części uzasadnienia organ rentowy dokonał obliczenia wysokości renty w związku z kwotową waloryzacją świadczeń o 71 zł w marcu 2012 roku.

Organ rentowy dokonał następujących obliczeń:

$$75\% \times (71 \text{ zł} + 6 \text{ 225,40 zł}) = 4 \text{ 722,30 zł.}$$

Organ rentowy nie przedstawił w uzasadnieniu decyzji z dnia 8 lutego 2013 roku, w jakim zakresie dokonał przeliczenia renty od dnia 1 lipca 2011 roku.

/dowód z akt ZUS/.

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie podlega umorzeniu, z uwagi na niedopuszczalność wydania wyroku; zaś odwołanie W. W. o przeliczenie renty z tytułu wypadku przy pracy poprzez uwzględnienie kwoty bazowej, obowiązującej w 2011 roku należało przekazać organowi rentowemu do rozpoznania (pismo z dnia 7 marca 2013 roku).

Na wstępie należy podnieść, że treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2004 roku w sprawie III AUa 430/04 opublikowany w OSA z 2005 roku, Nr 10, poz. 27 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku w sprawie II UZ 52/99 opublikowane w OSNP z 2000 roku, Nr 15, poz. 601. Oznacza to, że zakres rozpoznania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wyznaczony w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych; a drugiej kolejności przedmiotem postępowania sądowego określonego zakresem odwołania od decyzji organu rentowego.

W niniejszej sprawie organ rentowy przeliczył świadczenie rentowe poprzez dodanie kwotowej waloryzacji o 71 zł, od dnia 1 marca 2012 roku. Tej części decyzji ubezpieczona nie kwestionowała. Następnie organ rentowy dodał, że rozpoznał wniosek ubezpieczonej z dnia 18 lipca 2011 roku i dokonał przeliczenia renty od dnia 1 lipca 2011 roku, t.j. od nabycia uprawnień do renty. Organ rentowy nie wyjaśnił, w jakim zakresie rozpoznał wspomniany wniosek i brak jest stosownych obliczeń. Tymczasem ubezpieczona zakwestionowała decyzję poprzez nieuwzględnienie kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przeliczenie renty, tj. 18 lipca 2011 roku.

Rolą sądu jest kontrola zaskarżonej decyzji w granicach jej przedmiotu. Skoro organ rentowy nie uwzględnił w zaskarżonej decyzji kwoty bazowej, to spór sądowy nie mógł co do tej okoliczności, przy kontroli zaskarżonej decyzji, zaistnieć. Rozpoznanie sprawy przez Sąd Orzekający skutkowałoby (w przypadku zaskarżenia wyroku) zastosowaniem przez Sąd Apelacyjny art. 477^{14a} k.p.c.

Powyższy problem był skutkiem nieprawidłowego działania organu rentowego, który nie wyjaśnił, w jakim zakresie rozpoznał wniosek ubezpieczonej z dnia 18 lipca 2011 roku. Uwadze nie może umknąć okoliczność, że organ rentowy rozpoznał już wniosek ubezpieczonej z dnia 18 lipca 2011 roku, wydając stosowną decyzję z dnia 19 sierpnia 2011 roku.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, [...] jeżeli wydanie wyroku stało się [...] niedopuszczalne. Sąd nie mógł orzekać w zakresie nie istniejącej (a zaskarżonej) części decyzji. W związku z tym w punkcie pierwszym postanowienia umorzono postępowanie w sprawie.

Zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. W punkcie drugim postanowienia przekazano do rozpoznania organowi rentowemu wniosek ubezpieczonej (zawartym w odwołaniu) o przeliczenie renty z tytułu wypadku przy pracy w zakresie uwzględnienia kwoty bazowej obowiązującej w 2011 roku.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej, organ rentowy weźmie pod uwagę między innymi treść uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 10 września 2009 roku, w sprawie I UZP 6/09, opublikowanej w biuletynie SN z 2009 roku, Nr 9.

(-) SSO Grzegorz Tyrka